

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/379/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114201545
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114201545.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa D. V. E., s.r.o., so sídlom R., D. XX, IČO XXXXXXXX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. K. V., s. r. o., so sídlom R., D. XX, P. O. R. XX, IČO XX XXX XXX proti odporcovi C. L., bytom T. XXXX/XX, F., za účasti vedľajšieho účastníka H., advokátom so sídlom N. XX, R., o zaplatenie 896,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. novembra 2014, č. k. 18C/132/2014-29, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,69 eur, do troch dní, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudok návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 896,96 eur s príslušenstvom zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia vo výške 118,98 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že navrhovateľ hodnoverným spôsobom nepreukázal uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zákonom predpísaným spôsobom, a preto súd prvého stupňa mal za to, že predmetná zmluva nebola platne uzavretá. Z tvrdení navrhovateľa ako i z karty klienta mal za ozrejmené, že navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 1.560,95 eur, preto v zmysle ustanovení o bezdôvodnom obohatení je odporca povinný tieto prostriedky navrhovateľovi vrátiť, nakoľko mu boli poskytnuté bez právneho dôvodu. Z tvrdení samého navrhovateľa, ako aj z predloženej karty klienta, mal súd prvého stupňa za preukázané, že odporca navrhovateľovi uhradil celkovo sumu 2.466,64 eur, čo podstatne prevyšuje sumu jemu poskytnutú navrhovateľom (1.560,95 eur). Konštatoval preto, že odporca nemá voči navrhovateľovi žiadne nesplatené záväzky vyplývajúce z ich vzťahu, a preto návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 44 ods. 2, § 46 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v danom prípade mal plný úspech vo veci odporcu, ktorému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si tieto neuplatnil. Na úspechu odporcu sa podieľal vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil na podporu jeho záujmov a uplatnil si nárok na náhradu trov konania vo výške 118,98 eur (2x úkon právnej služby po 51,45 eur, 2x režijný paušál po 8,04 eur, celkom 118,98 eur). Vzhľadom na plný úspech odporcu v konaní súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi uplatnenú náhradu trov konania.

Proti rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Namietal, že napadnutý

výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah. Tvrdil, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech nemal. Mal za to, že aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je v tomto prípade vylúčená. Ďalej uviedol, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Namietal, že údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Nespochybnil právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom, tvrdil však, že takto vynaložené trovy musí znášať sám, lebo tieto náklady nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania. Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013, Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 13.07.2012, č.k. 23C/27/2012-46, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/515/2012, Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7C/92/2014, Okresného súdu Galanta, sp. zn. 30C/236/2014, Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 43C/25/201, Okresného súdu Košice -okolie, sp. zn. 13C/366/2013, Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11C/259/2013. Záverom uviedol, že samotný vstup vedľajšieho účastníka nepovažuje za nevyhnutný z pohľadu výsledku konania a potom nemožno považovať za účelne vynaložené ani trovy jeho právneho zastúpenia.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania. Zastával názor, že úkony boli vedľajším účastníkom účelne vynaložené, právne argumenty, ktoré použil boli opodstatnené. Mal za to, že už len samé tvrdenie o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve, resp. vznesenie námietky premlčania je účelným úkonom a účelným spôsobom bránením práv účastníka. Zdôraznil, že navrhovateľ uplatňuje dlhodobu neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, úroky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké, ako aj premlčané pohľadávky na celom území SR. Zastával názor, že navrhovateľ nesprávne hodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako nehospodárne. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia si vedľajší účastník hradí samostatne, nezaťažuje nimi navrhovateľa, ani odporcu a ich náhradu dosiahne len v prípade, že navrhovateľ bude v konaní neúspešný (napr. z dôvodu zamietnutia návrhu, vznesenia námietky premlčania, uplatnenia neprijateľných podmienok). Toto je potrebné považovať za súčasť rizika, s ktorým navrhovateľ pri súdnom uplatnení, napr. premlčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musí kalkulovať, a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Je zrejmé, že pokiaľ navrhovateľ bude uplatňovať pohľadávky, na ktoré má nárok, nedôjde k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Citoval z rozhodnutí súdov SR, v ktorých sa súd vyjadroval k trovám konania a ich účelnosti.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý účastníkmi vo výroku o zamietnutí návrhu, v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že navrhovateľom podaný návrh bol súdom prvého stupňa zamietnutý, a preto úspešnému odporcovi patrí podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

náhrada trov konania. V dôsledku toho je povinný znášať náhradu trov konania navrhovateľ, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vedľajší účastník vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa, čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil (dňa 16.10.2014), vo veci podal podanie, v ktorom poukazoval na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vzniesol námietku premlčania.

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ustanovenie § 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenia § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviaže právo na náhradu trov konania výslovne na odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok, a to podľa miery úspechu vo veci.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní má rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Správne preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Námietka navrhovateľa o nemožnosti aplikácie ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka dôvodná nebola.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že trovy konania v prípade, ak sa vedľajší účastník nechá zastúpiť advokátom, nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Ak navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo, garantované Ústavou Slovenskej republiky, využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O.s.p. (§ 18, § 24, § 25 ods. 1, § 93 ods. 4 O.s.p.).

V ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zákonodarcu zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

K námietke neúčelnosti trov konania, vynaložených vedľajším účastníkom v tomto súdnom konaní (navrhovateľ spochybňoval úkony vedľajšieho účastníka v konaní vykonané), odvolací súd udáva len toľko, že vedľajší účastník do konania vstúpil svojím podaním, doručeným súdu dňa 18.09.2014. Dňa 16.10.2014 doručil súdu prvého stupňa podanie, v ktorom predostrel konkrétnu argumentáciu týkajúcu sa zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť medzi účastníkmi uzavretá, v ktorom okrem obligatórnych náležitostí zmluvy namietal aj premlčanie uplatneného nároku. Je tak nesporné, že vedľajší účastník na strane odporkyne vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje a v záujme ktorého účastníka ako vedľajší účastník do konania i vstúpil. Trovy vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia - odmene zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k návrhu), vrátane režijných paušálov v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. preto nie je možné považovať za neúčelne vynaložené.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa smerujúceho výlučne proti výroku o trovách konania vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 8,30 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a 1 x režijný paušál vo výške 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, spolu 16,69 eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.